

[Knud Lind]

indføje en sådan paragraf i denne lov om denne krigsvægring.

Men vi må igen sige, at årsagen til det jo reelt ligger i, at det skib, der hedder regeringen, for lang tid siden har skiftet rorgænger. Rorgænger, den store rorgænger, er for længst gået fra borde, og nu står der en anden, som kalder sig radikal, og styrer skibet. Det er klart, der bliver siksakkurs, og her har vi altså en af de sager, hvor man er helt, helt ovre i venstre side af salen. Selv om man fører det konservative banner og flag fra topmasten, så er det jo noget helt andet, der tales om her.

Det er fantastisk, at Det Konservative Folkeparti går med til sådan én. Når man ved, at krigsmaterielbegrebet omfatter alle fysiske ting bortset fra levnedsmidler og knowhow og lignende immaterielle produkter, så kan en arbejdssky person sige: Jeg vil ikke arbejde her, fordi det er komponenter til krigsmateriel, og så kan vedkommende få understøttelse.

Hvad værre er: De Konservative er endog gået med til, at man siger i den næste paragraf – den har vi også været nødsaget til at lade udgå – at en arbejdsskys helt urimelige arbejdsvægring så skal indhylls i et tågeslør af tavshedspligt, der betyder, at Arbejdsformidlingen ikke kan oplyse grunden til den helt urimelige arbejdsnedlæggelse. Det kører endda efter straffelovens regler i § 152 om tavshedspligt. Det vil sige, at først kommer der en helt urimelig påstand om, at vedkommende ikke vil arbejde der, fordi de måske er begyndt at lave indlæg til gummisko eller sådan noget, og dernæst er der ingen andre, der får noget som helst at vide om det, for den konservative justitsminister har sørget for, at der er tavshedspligt om det her, så ingen som helst aner noget som helst om det.

Det vil sige, at der er frit slag for alle de arbejdssky personer, de skal kun læse det stykke, der lyder: »Krigsmaterielbegrebet omfatter alle fysiske ting, bortset fra levnedsmidler« – de skal altså ikke søge ind i levnedsmiddelbranchen og i knowhow-branchen eller lignende immaterielle produktioner – og så kan de i øvrigt gå hjem med det samme og få understøttelse, uden at nogen aner en pind om det, for der er tavshedspligt om det her.

Det er, hvad den konservative justitsminister har gennemtrumfet her – formentlig sammen med Socialdemokratiet – og det stiller vi selvfølgelig et ændringsforslag til. Jeg ved godt, at

dette nok ikke er justitsministerens store kærlighed, men der er kommet en anden rorgænger, som skal søges ovre i De Radikale, og det er den rorgænger, der har sagt: Sådan skal det være, og så gør justitsministeren sådan.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Som det fremgår af betænkningen, støtter Kristeligt Folkeparti forslaget, og jeg skal herudover meddele, at vi støtter ændringsforslag nr 1.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 om indsættelse af en ny paragraf efter § 2

forkastedes, idet 48 stemte for, 57 imod.

§§ 3 og 4 og ændringsforslag nr. 2

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3

forkastedes, idet 16 stemte for, 89 imod.

§ 5 med den foretagne ændring

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4–6

forkastedes uden afstemning.

§§ 6–13

vedtoges uden afstemning.

§ 14

vedtoges med 92 stemmer mod 16.

Ændringsforslag nr. 7 om, at § 14 udgår, var dermed forkastet.

Ændringsforslag nr. 8

forkastedes uden afstemning.

§ 15

vedtoges uden afstemning.

§ 16